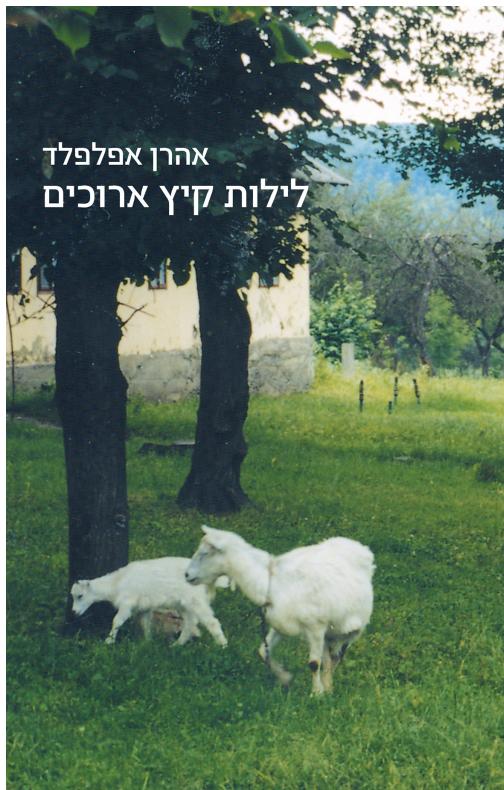

מאות אל עבר

יז טבת תשעח | 04/01/2018

ספריו של אפלפלד. צילום עצמאי

אפלפלד

הוא נולד (1932) בבקובינה של גבול רומניה וברית המועצות, למשפחה יהודית מתבוללת המעוררת היט בתרבות המרכז אירופית המפוארת. הילד, חוות את עליית האנטישמיות, את מעשי הטבח של הגרמנים, הרומנים ובעלי בריתם, את הגירוש הנורא למחלנות הcuppy בטרנסניסטריה, את הניתוק משפחתו ואת הכרח לנדוד לבד הילד בין שמונה ביערות ובערים אוקראינה מזכות המלחמה, כשהוא חבר לבני החים ולטיפוסים מסוימים שונים ומשונים שפרשו עליו את חסותם. לאחר המלחמה, נדף אהרון אפלפלד ברחבי אירופה, ובסופו של דבר עלה לארץ, בה מצא לאחר שנים ארוכות את אביו. החל בכתיבת שירה, ובעיקר בתיאורי פרוזה מורכבים, عمוקים ומרטיטים. כתב על דמיונות אמיתיות ובדיוניות בחיי העם היהודי, בייחדות מזраח אירופה התוססת בשנים שלפני השואה, המתחבה בין המסורת היהודית והחסידית (שאותה תיאר באהבה רבה) לבין כוחות החילון. במקביל, הקדים בספריו מקום נרחב לתיאור אימי השואה ולחוויות הניצולים, והפר לאחד מסופרי השואה הידועים בעולם. אפלפלד, חתן פרס ישראל לספרות, פרופסור לספרות באוניברסיטת בן גוריון (שרבים מאנרכאים הספרים שכותב תרגמו לעשרות שפות), נפטר בי"ז בטבת תשע"ח (4.1.2018)

x